

Konec Metelkove ali konec naše prihodnosti?

V trenutku, ko pišem te vrstice, ne vem, če so alarmantne informacije, ki prihajajo iz Mesta Metelkova, utemeljene ali ne, vendar je že sama misel na to, da bi nekdo »porušil Metelkovo«, srhljiva. Glede na to, da kot raziskovalec vsaj do določene mere poznam situacijo izvajanja popularne glasbe v živo v nekaterih evropskih in zunajevropskih mestih, si upam trditi, da bi bila Ljubljana z izgubo Metelkove dobesedno obglavljena, Slovenija pa obsojena na provincialnost.

Pri tem nikakor ni bistveno, če Metelkova Mesto deluje v legalno najetih prostorih, v situaciji brezvladnega »statusa quo« ali v ilegalnem »skvotu« - bistvena je izjemna kulturna produkcija te mreže in njen neprecenljiv ustvarjalni prispevek razvoju Ljubljane in Slovenije. Vem, da zveni bombastično, toda Metelkova je ena redkih »zgodb uspeha« slovenske »tranzicije«. Je edini antipod, ki ga lahko postavimo vstopu v EU in Nato, kajti metelkovci nikoli niso bili kje drugje kot v Evropi in njihova ljudska fronta kulturne ustvarjalnosti in posredovanja nikoli ni bila nič drugega kot zveza svobodomiselnih razsveteljencev.

Klubi, društva, neformalne skupine in posamezniki, ko so v preteklem desetletju in pol najprej obranili osvobojeno ozemlje in ustvarili pravi ustvarjalni čudež, katerega funkcioniranje bi lahko postalo zgled za marsikatero etabliirano kulturno institucijo, so iz ruševin, ki so ga pustile za seboj najbolj nizkotne sile prejšnje oblasti in kontrarevolucionarnih fanatikov, naredili nekaj, kar bo zgled celim generacijam prebivalcev te dežele in dokaz, da Ljubljana in Slovenija nista predpražnik Evrope, na katerega se lahko obriše vsak povzpetnik, ki pride mimo, temveč okolje odprtih, tolerantnih in ustvarjalnih ljudi. Njihova partizanska drža v sodobnih bojih za pravice ponižanih in razžaljenih pa je eden zadnjih sledov slovenskega pokončnega in uporniškega duha, kar ga je zaslediti v tej deželi.

Vse razumne ljudi v tej deželi zatorej pozivam, da se uprejo vsem poskusom »urejanja« avtonomnega območja na Metelkovi na način, ki ne bi vključeval soglasja tam delujočih posameznikov, skupin in organizacij.

Rajko Muršič, etnolog/kulturni antropolog, 30.5.2005